Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birourĭ de anuncĭurĭ: în Viena: M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Dannenberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Bucurescĭ: Agence Havas, Succursale de Roumanie; în Hamburg: Karolyi & Liebmann.
Preţul inserţiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria: Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. N-riĭ de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate: Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr. N-riĭ de Duminecă 8 francĭ. Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 91. Braşov, Lunĭ-Marţĭ, 25 Aprilie (7 Mai) 1895.

Aplanarea conflictului?

Braşov, 24 Aprilie v. 1895

Conflictul dintre miuistru de esterne Kalnoky şi ministru-preşedinte Banffy în afacerea Agliardi, formézā adĭ obiectul principal de discusiune în totă monarchia. Spectaculul neobicĭnuit, ca cei mai de frunte consiliarĭ ai Majestăţii Sale sĕ se 'ncaiere astfel într'o cestiune de natură fórte delicată, care atinge interesele întregei monarchii şi raporturile ei din afară, aruncă totodată o lumină fórte nefavorabilă şi asupra raporturilor dinăuntru între guvernul central comun şi guvernul unguresc.

Lucru firesc déră, că în asemenĭ împrejurărĭ, tóte fasele afacerei Banffy-Kalnoky se urmăresc cu cea mai mare încordare de către cercurile politice din întrega monarchiă. Vede fiă-cine, că aicĭ se tractézā de ceva mai mult, decât de-o nechibzuinţă a lui Banffy, cel „neorientat în ale diplomaţiei“, că e vorba de conducerea unitară a politicei esteriόre a monarchiei, care nu permite, pe lângă acţiunea ministrului afacerilor strĕine din Viena, o acţiune paralelă a guvernului din Pesta.

E învederat, că pe contele Kalnoky l'a supĕrat mai ales tonul rĕsboinic, în care şi-a îmbrăcat Banffy declaraţia sa în contra pretinsului amestec al nunciului papal, într'un moment când ministrul de esterne numai la un rĕsboiu cu Curia romană nu se gândea.

Bine că Kalnoky i-a scris lui Banffy, că décă se vor adeverì prin date cele ce le susţine acesta despre amestecul nunciului în afacerile interióre, atuncĭ e gata de a intervenì în mod confidenţial la sântul scaun, dér cu acésta încă nu s'a angajat la o acţiune, pe care ministru-preşedinte unguresc a anunţat'o ca deja esistentă. Banffy prin urmare orĭ-că n'a înţeles scrisórea colegului sĕu dela esterne, făcênd greşéla gramaticală de a lua condiţionalul de perfect, — cum îi impută una din foile apponyiste — orĭ-că cu intenţiune i-a dat în punctul acesta notei lui Kalnoky un alt înţeles.

Fapt este şi remâne, că Banffy în acéstă cestiune, conform temperamentului şi obiceiului lui, a dat cu bêta în baltă şi a procedat într'un mod lipsit de tactul diplomatic.

La acésta şi-a şi primit rĕspunsul cuvenit prin cunoscutul comunicat al „Corespondenţei politice“. Tonul dăscălitor al acestui comunicat însĕ, 'i se impută acuma din partea guvernamentalilor maghiarĭ şi a amicilor lor germanĭ, ca netact contelui Kalnoky şi se întórce lucrul aşa, că ar fi atacat prestigiul guvernului unguresc.

Banffy a şi jucat la audienţa din Viena rolul celui ofensat. El nu şĭ-a dat dimisia, ci a cerut sĕ se dea şi ministrului-preşedinte şi guvernului unguresc satisfacţiune.

In situaţiunea dificilă şi delicată, provocată de netactul lui Banffy, însĕ se prevedea, că nu va merge aşa uşor cu rolul de ofensat şi aşa a luat asupră'şĭ ministrul *a latere* br. Jozsika de a face pe mijlocitorul între monarch şi ministrul de esterne pentru a aplana conflictul pe cale amicabilă.

Se vede, că lui Jozsika i-a succes la audienţa sa de Sâmbătă de a câştiga pe Majestatea Sa pentru acest mod de soluţiune, căcĭ după scirile telegrafice, ce le primim adĭ dela Viena şi Pesta, se crede în cercurile competente, că o astfel de aplanare este posibilă, ba se susţine chiar, că Banffy s'ar fi şi înţeles cu Kalnoky asupra modului, în care sĕ se resolveze conflictul, rĕmâind ambii la posturile lor.

O astfel de soluţiune a crisei, după cele întêmplate, ar fi tot aşa de surprindĕtóre, ca şi nascerea ei şi ar dovedi din nou dicala stereotipă, că în monarchia acésta pestriţă se petrec lucrurile cele mai neprevĕdute şi neverisimile.

In cele din urmă póte sĕ iésă încă la ivélă, că Banffy este cel mai genial ministru-preşedinte şi cel mai pĕtrundĕtor diplomat din câţĭ i-a avut Ţéra unguréscă până acuma! ?

Crisa.

Piatra, care a aruncat'o Bánffy în lacul afacerei-Agliardi, cu greu vor puté-o scóte capetele patentate din înalta diplomaţiă austro-ungară.

Cetitoriĭ noştri cunosc deja declaraţiunile, ce le-a făcut ministru-preşedinte unguresc în şedinţa dela 1 Mai a parlamentului, drept rĕspuns deputatului Terényi în afacerea călĕtoriei nunciului apostolic Agliardi prin Ungaria, unde a visitat diferite centre catolice şi a avut întêlnirĭ cu somităţile clerului catolic.

Ei bine, cuvintele cutezate ale premierului din Budapesta, au avut un puternic resunet în tóte părţile; Bánffy s'a făcut prin ele cel mai renumit om în ţéra unguréscă şi s'au 'aflat politicĭ ungurĭ, carĭ l'au asĕmĕnat cu Mateiu Corvinul.

Insĕ cununa de gloriĭ, ce i-o împletiau oficiósele maghiare şi mameluciĭ sĕi din cameră, curênd a trebuit sĕ se vestejéscă.

Cunóscem deja din Nr. trecut textul comunicatului din „*Pol. Corr.*“. comunicat, ce a produs în tóte părţile efectul esplosiunei unei bombe. Din el se vede, că br. Bánffy a tras în joc persóna contelui Kálnoky fără autorisaţia acestuia şi pe basa unor pertractărĭ diplomatice neîncheiate, falsificând starea adevĕrată a lucrurilor şi înlocuind adevĕrul în causă prin o declaraţiă, care se spriginea pe-o acţiune fantesistă.

Şi din palma strajnică, ce-a tras'o ministrul Kálnoky ministrului Bánffy, — pe care, în trécĕt fiă dis, „*Vaterland*“ din Viena îl reduce la rolul lui Sanchopanza din Don Chişot — s'a născut numai decât o îndoită crisă ministerială atât dincolo, cât şi dincóce de Leitha. Ministrul comun de esterne, contele *Kálnoky, şi-a dat la 2 c. dimisia*, ér br. Bánffy a călĕtorit numai decât la Viena, ca, rogu-te, sĕ-şĭ céră dela monarch satisfacţiă pentru insulta suferită, pe care décă nu o va căpĕta, *îşĭ dă şi el dimisia din postul, ce ocupă.*

Cercurile politice din Viena si Budapesta sunt acum în cea mai mare fierbere, aşteptând cu estremă încordare desfăşurarea lucrurilor.

Pentru a lămuri însĕ şi mai bine cestiunea, vom adauge, că — după cum susţin foile din Pesta — br. Bánffy a adresat sĕptĕmâna trecută o epistolă lui Kálnoky, în care îi face cunoscut, că păşirea nunciului în Ungaria a întărit fórte mult punctul de vedere al oposiţiei contra politicei bisericescĭ, îngreunând prin acésta şi mai mult sórtea celor două proiecte bisericescĭ în camera magnaţilor; câţĭ-va dintre membri camerei magnaţilor, carĭ şovăiau până acum, în urma păşirei nunciului se alătură hotărît la oposiţiă. El află decĭ, c'ar fi corect sĕ se facă reclamaţiune la Roma, şi prin Sf. Scaun sĕ se slăbéscă influenţa păşirei nunciului. Bánffy a mai amintit, că în cestiunea acésta se pregătesce o interpelaţiă în parlament, la care el doresce sĕ rĕspundă.

După câteva dile Kálnoky a rĕspuns lui Bánffy, declarând, că întru cât lucrul stă astfel cum îl descrie Bánffy, şi décă acesta îi va comunica fapte positive, el (Kálnoky) *va fi* aplecat a face reclamaţiunĭ la Roma. Bánffy însĕ în loc de-a aştepta sĕ se facă reclamaţiunea şi eventual a-se regula afacerea pe cale diplomatică, n'a comunicat lui Kálnoky faptele positive, carĭ sĕ servéscă drept basă unei acţiunĭ diplo-

FOILETONUL „GAZETEI TRANS.“

IUBESC.

Ai aprins în mine dorul unui traiŭ frumos şi lin
Şi mi-ai stîns din al meu suflet suferinţe şi-orĭ-ce chin,
M'ai făcut sĕ cred că'n lume nu e tot numai amar,
Viaţa m'ai făcut sĕ mĭ pară ca cel mai plăcut nectar.
Mi-se pare scurtă diua, nóptea numai cât o clipă
Pe ruina vieţei mele, astădĭ buha nu mai ţipă,
Şi ca rosele'nflorite trec minutele acum,
Oh! aşĭ merge anĭ cu tine pe al fericiriĭ drum,
Şi popasurĭ dór aşĭ face numai ca sĕ cat la tine
Şi sĕ-ţĭ spun alăturĭ ţie, cât mĕ simt acum de bine,
Şi cum noriĭ de pe frunte s'au împrăştiat, s'au dus,
Ale mele gândurĭ negre, tóte, tóte au apus....
Spune-mĭ, de şi tu, ca mine, simţĭ în peptul tĕu iubirea,
De ţi-e cugetul ca vorba....
Ah! mĕ tem de amăgirea
Ce atât amar de vreme eu în lume-am îndurat,
Spune-mĭ, dragă, spune-mĭ, spune, de ţi-e gândul tĕu curat,
De pe buza ta îmĭ spune, de culeg nectar séu fiere,
De te-am întêlnit în cale ca sĕ-mĭ fi de mângăere,
Séu vre-o nouă suferinţă, sórtea mai mi-a pregătit
Şi ai fost tu ales de dênsa sĕ mĕ turburĭ,
Negreşit.
Eştĭ o uneltire órbă, viĭ sĕ-ţĭ implinescĭ porunca,
Viĭ cu zîmbetul pe buze, dér eştĭ împietrit ca stânca!
Amêndoi ce vreţĭ din mine sĕ mai faceţĭ
Ah! fugiţĭ
Mĕ-îngrozesc de firea vóstră, tu şi sórta mĕ minţiţĭ. . . .
. . . .
Ai surîs?

Sĕrmane prieten, tu nu te îngrozi de mine,
Căcĭ în lume până-acuma n'am gustat din nicĭ un bine,
Suferinţe încătuşară viaţa mea
Numai suspin
Fostu-mi-a copilăria
Tinereţea tot venin.
M'au muşcat ai mei, ca şerpiĭ, m'a înveninat iubirea
Până astădĭ nu sciut'am nicĭ ce este mulţămirea,
Ca sĕ mĕ deprind cu dênsa 'mĭ vine, se'nţelege, greu
Hreanul vermele când lasă, móre pentru amarul sĕu!
Fericirea?
Şi ea omóră ca şi cea mai grea durere
Tot aşa nu trec de iute şi minute de plăcere,
Spune-mĭ tu, îmĭ spune tóte, te înţeleg şi te ascult,
Spune-mĭ pentru ce pe tine nu te-am întêlnit de mult?
Omenirea póte astădĭ nu mĭ-ar fi atât de négră,
Ca s'o înţeleg eu póte n'aşĭ fi dat o viaţă întrégă,
Rênd pe rênd, iubite, tóte tu mi-ai fi destăinuit,
Şi vedĭ traiul ca ş'acuma mi-ar fi fost de liniştit.
Că urăsc atâta lumea, sunt eu, óre, eu de vină
Vinovaţĭ au sunt păgâniĭ, idolilor de se'nchină,
Séu e însĕ a lor părinte prea măritul Dumnedeu
Căcĭ li-a făurit în creerĭ chip de idol şi de deu.
Vina mea sĕ fie óre de n'am adorat nimica
Şi de tot ce este în lume mĕ lua gróza, mĕ lua frica,
Orĭ acelui ce tot rele înaintea mea mi-a scos
Ascundêndu-mĭ ce-i mai dulce, ce-i mai nobil, mai frumos.

Te slăvesc d'acuma, Dómne, cu căldură mĕ'nchin Ţie
Tată bun, ca bunĕtatea, sciu că mĭ eştĭ d'acum şi mie,
Imĭ plec genunchiĭ înainte Ţĭ şi pe Tine te slăvesc,
Că m'ai inspirat o Dómne, ş'acum sciu sĕ şi iubesc.

Bucurescĭ, Mai 1894. Smara.

Dansatórea japonesă.

Dintr'un diar engles

Nimic nu este mai tăcut şi mai sĕrbătoresc, ca începutul unui banchet japonez; nicĭ un strĕin, care observă deschiderea scenei, nu-şĭ póte închipui cât de sgomotos se finesce ea.

Cu totul în tăcere, făr' de-a vorbi un singur cuvênt, óspeţii, îmbrăcaţĭ în hainele lor de sĕrbătóre, se aşédă la locurile destinate, ce formézā un pătrat, îngenunchiând pe perine. Servitóre, ale căror picióre desculţe nu dau nicĭ-un sunet, aşédă înaintea óspeţilor mĕsuţele micĭ învĕlite în pânză de lac. Câte-va momente domnesce numai un zimbet şi o mişcare undulătóre, ca şi în vis. Chiar şi dinafară nu se aude nicĭ un sunet, deórece sala festivă de prândurĭ e despărţită de stradă prin parcurĭ marĭ.

In fine stăpânul casei, séu ceremonierul, rupe tăcerea generală cu formula stereotipă: „*O — somatsu de gozarimasu ga! — dŏzo o — hashi!*“ (Scusaţĭ bucatele modeste, ce vi-se întind, şi poftiţĭ a lua din ele). La acésta toţĭ cei de faţă se plécă în tăcere şi-şĭ apucă uneltele de mâncare numite *hashi*. Dér nicĭ întrebuinţarea acestora nu produce vr'un sunet; servitórele tórnă în tăcere vin cald de urez, *sake*, în pă-

matice, ci a îndreptat din parlament un atac vehement asupra trimisului Papei, depăşind orĭ-ce regule şi norme folosite în diplomaţiă.

Indată-ce *Kálnoky* a luat scire despre acest demers cutezat şi bădăran al premierului maghiar, s'a dus la Majestatea Sa şi şi-a dat dimisia, declarând, că între astfel de împrejurărĭ el nu mai póte conduce afacerile esterne din resortul sĕu; el nu doresce nicĭ un atac cu Curia romană, căcĭ acésta ar puté sĕ influinţeze păgubitor atât asupra afacerilor interne ale Austriei, cât şi ale Ungariei. In Austria guvernul de coaliţiune s'ar disolva, décă se va începe lupta religionară cu Roma, ér în Ungaria certele confesionale s'ar mări şi mai mult. Prin urmare, în urma atacului contra Romei, sĕvêrşit de Bánffy, nu mai e aplecat la nicĭ un amestec diplomatic, şi de aceea îşĭ dă dimisia în mânile monarchului.

Faţă cu acésta, Bánffy se provócă la epistola lui Kálnoky, pe care el a interpretat'o în sensul, că Kálnoky şi-a dat deja învoirea la demersul diplomatic, avisat de el în parlament, şi astfel a fost pe deplin îndreptăţit de a da rĕspunsul din cestiune.

*

Despre călĕtoria lui Banffy la Viena, foile ce le-am primit adĭ aduc următórele scirĭ:

Sâmbătă diminéţa br. Bánffy a sosit în Viena, conferind numai decât cu br. *Josika*, ministru ad latere. După convorbire, un înalt funcţionar din ministeriu a fost trimis la Burg, ca sĕ céră o audienţă pentru ministru-preşedinte maghiar. Monarchul însĕ a primit mai întâiu pe *Josika*, apoi pe *Kálnoky* şi la 2 d. a. pe ministrul comun de finance Beniamin *Kállay*. *Banffy* a rĕmas sĕ fiă primit erĭ în audienţă. După audienţă *Kállay* a conferit lung timp cu *Banffy* şi cu *Josika* asupra situaţiunei. Cu Kálnoky însĕ n'a conferit în acea ḑi de loc.

„*Budapesti Hirlap*“ de adĭ aduce scirea, că Banffy *va da dimisia întregului cabinet unguresc*, décă ministrul de esterne nu-i va da satisfacţiă. Documentul privitor la dimisiă, cum se vorbesce în cercurile politice, a fost subscris alaltăerĭ séra de toţĭ miniştri din Pesta şi s'a trimis numai decât ministrului preşedinte la Viena.

*

In cercurile politice din Viena s'a lăţit scirea, că orĭ cum s'ar aplana orĭ sfîrşi lucruril, Banffy va provoca la duel pe Kálnoky.

*

Din Viena primesc mai multe foi scirea, că în cercurile normative se caută tóte posibilităţile de-a se aplana conflictele, ca sĕ se evite crisa. Mai bine li-ar conveni, sĕ nu se facă schimbare nicĭ în ministeriul de esterne, nicĭ în guvernul unguresc — însĕ e mare îndoială, ca acéstă dorinţă se va puté realisa.

*

Ḑiarul „*Przeglond*“ din Lemberg ḑice, că contele *Revertera* va fi rechiămat din Roma şi că în locul lui va fi numit contele Agenor *Goluchowsky*, ca ambasador în Vatican.

CRONICA POLITICĂ.

— 24 Aprilie.

Din însărcinarea Curiei romane, cardinalul *Verga* a adresat cu câteva sĕptĕmânĭ înainte un **ordin-circular către mai marii claustrelor din Ungaria**, în care pretinde direct, ca în şcólele lor sĕ crescă pe copiiĭ din căsĕtoriile mixte *numai în religia catolică.* „Ministrul unguresc de culte şi instrucţiune publică — ḑice „Bud. Tud.“ — a protestat energic în numele guvernului contra acestui amestec. Atât corul episcopesc din Ungaria, cât şi mai mariĭ mănăstirilor au declarat unanim, că acéstă îndrumare a Curiei vatĕmă legile ţĕrii şi astfel nu se póte lua în consideraţiă, décă e sĕ se încunjure pericolul, de-a se despoia numitele şcóle de dreptul de publicitate, ceea ce ar urma de sigur“.

*

Fóia „*Standard*“ din Londra anunţă din Roma următórele: Papa a predat cardinalilor şi şefilor ordurilor călugĕrescĭ un document în scris, care cuprinde **testamentul politic** al sĕu. In documentul acesta Papa desvóltă situaţiunea St. Scaun şi rógă pe cardinalĭ, ca viitórea alegere de Papă s'o facă cât se póte mai curênd, ca sĕ nu dea puterilor esterne timp de-a influinţa libera alegere, ridicând prin acésta greutăţĭ viitorului Papă. Scopul acestui document este, ca sĕ asigureze alegerea unui astfel de urmaş al sĕu, care sĕ continue politica lui.

*

O scire telegrafică din Petersburg, cu data de 3 Mai, spune, că **oficiul rusesc de esterne** a adresat guvernului japonez un **ultimatum**, în care cere, ca pretensiunile Rusiei sĕ fiă recunoscute în rĕstimp de trei ḑile, căcĭ la din contră flota ruséscă va începe *bombardarea porturilor japoneze.* Scirea acésta o confirmă şi corespondentul din Odessa al ḑiarului engles „Times“.

*

Lista vapórelor de resbel strĕine, anunţate de-a lua parte la serbările **deschiderei canalului din marea nord-ostică**, deja e completă. Conform acelei liste, 12 state, adecă: Anglia, Austro-Ungaria, Italia, Francia, Statele-unite nord-americane, Rusia, Şvedia şi Norvegia, Danemarka, Spania, Olanda, România şi Turcia şi-au anunţat în total 52 vapóre, cu 811 oficierĭ şi 16,468 ostaşĭ de marină. Cele mai multe vapóre le trimite Anglia, adecă 10, carĭ vor sta sub comanda vice-admiralului *Fitzroy* şi a contreadmiralului *Alington.* Austro-Ungaria trimite 4 vapóre sub comanda contreadmiralului archiduce *Carol Stefan*, Francia 3 vapóre, şi Rusia asemenea 3 vapóre sub comanda contreadmiralului *Skrydlov.* Turcia va fi representată numai printr'un vapor. O telegramă din Paris a „Agenţiei române“ face cunoscut, că bastimentele române „Elisabeta“ şi „Mircea“ se vor opri în porturile Ajaccio, Alger, Brest şi Cherbourg. Indată ce ministrul de marină al Franciei a fost informat de legaţiunea României, a dat ordin sĕ se facă bastimentelor române primirea cea mai amicală.

Situaţiunea politică în Ungaria.

Situaţiunea dincolo de Leitha devine tot mai precară, şi pe tóte terenele vieţiĭ publice se ivesc cele mai triste simptóme, ḑice organul Cehilor bĕtrânĭ. Lupte confesionale, agitărĭ naţionale şi pericole economice ameninţă statul ungar şi l'au dus deja până la marginea ruinului. Călitúrile oficióse nu mai pot înşela pe nimenĭ asupra stărei desolate, la care a dus şovinismul maghiar partea cealaltă din imperiu.

Politica bisericéscă a guvernului, care în timpul din urmă a causat atâtea rele şi a dat nascere celui mai neputincios ministeriu, şi acum ţine în agitaţiă ţéra şi partidele. Baronul Bánffy mai puţin ca orĭ şi cine este chiămat a deslega o cestiune atât de grea, despre ceea ce sunt convinşĭ pe deplin atât amiciĭ, cât şi inimiciĭ lui.

Dér nu e vorbă numai de cestiunile bisericescĭ politice. Ungaria sufere şi de o *crisă mare economică.* In Alföld domnesce fómea, în ţinuturile muntóse ale Ungariei de Nord lipsa şi sĕrăcia şĭ-a ajuns culmea. Nu e decĭ mirare, décă se lăţesc principiile agrar-socialiste şi décă massa flămândă fierbe. Financele statului au ajuns într'un stadiu deplorabil. Chiar şi foile oficiale spun, că diferenţele se urcă la milióne. Insĕ pentru ce scopurĭ s'au cheltuit sume atât de exorbitante? Numai şi numai pentru scopurĭ maghiaro-şoviniste, pentru pretensiunile grandomaniei maghiare. S'au jertfit sume grozave, numai ca Ungaria maghiară sĕ pótă emula în splendóre cu statele cele marĭ şi avute.

Şi în fine la tóte aceste rele se mai adaugă şi *cestiunea naţionalităţilor*, care devine tot mai ardĕtóre şi care va contribui mai mult la căderea guvernului. Incă şi acum se crede, că brutalitatea tradiţională faţă cu naţionalităţile, va fi încoronată cu succes. Şi în ce mod brutal se póte procede a dovedit'o alegerea dela Neutra, cum şi împrăştiarea sinodului dela Tura. Delegaţiĭ adunaţĭ în Tura au fost alungaţĭ cu putere brachială, cu tóte că autorităţile politice nu au nicĭ un drept a se amesteca in cestiunĭ curat bisericescĭ. Insĕ ce-i pasă guvernului maghiar de drept şi lege, când e vorba de naţionalităţĭ nemaghiare? Naţionalităţile au suferit volniciile cu o paciinţă admirabilă, acum însĕ se ridică, pentru de aşĭ apăra cu energiă esistenţa lor ameninţată. *Românii stau în fruntea mişcărei*, Germanii şi Slovacii, probabil, nu vor rĕmâné îndĕrĕt.

Nu este greu de gîcit, încătrău merge Ungaria cu stările sale putrede din parlament, cu certele sale confesionale şi naţionale, cu administraţia sa tristă şi cu starea sa economică destrăbălată.

Evenimentele din Serbia.

Din capitala regatului sêrbesc sosesc scirĭ neliniştitóre. In ţéră domnesce adevĕrată anarchiă şi ordinea de stat, susţinută în mod măestrit, s'a rĕsturnat total.

Scupştina sêrbéscă *s'a disolvat* fără de-a fi adus măcar o singură hotărîre.

Milan decĭ nu şĭ-a primit nicĭ renta anuală, nicĭ „meritele“ lui n'au fost recunoscute prin lege. S'a zădărnicit şi mult sperata urcare a listei civile a regelui, căcĭ deşi Scupştina era compusă din ómenii dinastiei şi ai guvernului, totuşĭ s'au aflat bărbaţĭ luminaţĭ, carĭ au vĕḑut, că guvernul, respective Coróna, vrêu s'o reducă la sĕvîrşirea de acte ilegale.

Mai mulţĭ dintre deputaţĭ au aflat, că întreg preliminarul de budget este falsificat şi că ministrul de finanţe *Petrovicĭ* umblă se seducă Scupştina cu neadevĕrurĭ. Din pricina acésta Petrovicĭ a fost atacat în modul cel mai necruţător, ér Milan a fost calificat de cel mai ordinar spoliator. S'a dovedit cu date, că ministrul de finanţe a făcut cu Milan „geşeft“ în Paris, păpând amêndoi sume însemnate de banĭ. S'a descoperit apoi, că pentru lista civilă a regelui s'a chitat de trei-orĭ mai mult de cum se cuvenia.

Faţă cu aceste atacurĭ, ministrul de finance n'a putut sĕ se apere în de ajuns, din care causă *şi-a dat dimisia.* Mult a stăruit Milan pe lângă Petrovicĭ sĕ nu dimisioneze pe cât timp el se află în Belgrad, dér nu s'a putut. Milan adecă a rugat pe agentul de afacerĭ frances sĕ informeze favorabil banca Otomană despre raporturile sêrbescĭ pentru-ca se pótă primi imprumutul pus în prospect, căcĭ altfel *Serbia va cădé într'o mare crisă financiară şi politică.* Numitul agent frances a promis, că va face tot posibilul, însĕ agenţii secreţĭ ai bancei Otomane din Paris au desvĕlit acesteia starea adevĕrată a lucrurilor, ér banca a încunosciinţat, prin telegraf, guvernului sêrbesc hotărîrea ei de-a nu da împrumutul cerut în actualele împrejurărĭ. Refusul acesta a provocat mare desamăgire şi urmările lui pot sĕ fiă fatale pentru Serbia

Acesta a fost un motiv şi mai plausibil pentru dimisia lui Petrovicĭ.

Cercurile guvernamentale din Serbia iau în nume de rĕu lui Milan, că în acéstă critică stare, a părăsit pe tînĕrul rege, *fugind ca un laş peste graniţele ţĕriĭ.*

---

harele late, şi numai după-ce s'au gustat diferite bucate şi s'au golit câte-va păhare de sake, se deslégă limbile.

De-odată, cu un rîs năduşit, întră în sală un numĕr de fete tinere. Ele fac complimentele îndătinate profunde, stând în genunchĭ, apoi intră în spaţiul gol dintre óspeţĭ şi încep a âmplé păharele cu o graţiă şi o desteritate, care n'o póte posede o fată ordinară. Sunt admirabil de drăgălaşe în vestmintele lor de mĕtasă preţiósă şi pompósele lor brâne de brocat; pĕrul lor, tocmit frumos, e împodobit cu florĭ artificiale, cu pieptene curióse, cu ace şi cu diferite giuvaere de aur. Ele salută pe strĕin, ca pe un vechiŭ cunoscut, glumesc, rîd şi câte-odată se póte auḑi chiar şi un strigăt lin. Aceste sunt dansatórele, numite *geisha*, carĭ după datina de-acolo se angagéză pentru prânḑurĭ festive.

Sună ghitara cu trei córde, *samisen.* Dansatórele se retrag la locul liber dintr'un capĕt al salei. Câte-va fete, sub conducerea unei cântăreţe, forméză orchestra constătătóre din mai multe ghitare şi douĕ tamburine drăgălaşe, pe carĭ cântă totdéuna cele mai tinere. Altele, singure séu cu părechea, încep dansul. Câte douĕ fete danséză cu aşa mare regularitate, în paşĭ şi în ţinută, ca şi care numai după o deprindere de anĭ de ḑile e posibilă. Adeseorĭ mişcările lor sunt mai mult figurĭ pitorescĭ, decât aceea, ce Europenii numesc dans, sunt posiţii graţióse acompaniate de mişcărĭ curióse şi undulătóre ale mânecilor şi eventalielor, de jocul linguşitor şi modest supus al ochilor şi feţei, cu totul în mod oriental. Geisha cunósce şi dansurĭ pasionate şi frivole, dér la ocasiunĭ estraordinare şi înaintea societăţilor alese, dansul ei presentă resunetul legendelor frumóse vechĭ, precum dragostea ficei ḑeului de mare către pescarul Urashima ş. a.

Şi érăşĭ se âmplu păharele cu acel vin călduţ adormitor, la colóre galbin deschis, care âmple sufletul cu o îndestulire blândă, şi care, ca şi un mijloc narcotic de adurmire, lasă pe om sĕ uite lucrurile de tóte ḑilele, fiind transpus într'un deliciu şi într'o plăcere nespusă, aşa că dansatórele 'i se par a fi fiinţe feerice, dintr'o altă lume.

Dér vinul îşĭ esercită influinţa sa, şi prânḑul, la început atât de tăcut şi serios, trece pe încetul în veseliă. Óspeţii îşĭ părăsesc locurile de şeḑut, forméză grupe, fetele alérgă rîḑênd dela grupă la grupă, âmplând mereu păharele. Bărbaţii încep a cânta melodii vechĭ de luptă séu legende chinezescĭ, séu unii chiar şi danséză. O dansatóre îşĭ ridică hainele până la genunchĭ şi ghitarele întonéză melodia vechiă a marinarilor: „*Krompira fune fune*“. Apoi dansatórea începe a alerga uşor şi dextru pe liniile unei figurĭ în formă de *8*, un bărbat tînĕr cu păharul în mână face aceeaşĭ figură. Décă se întâlnesc ambii pe aceeaşĭ liniă, atuncĭ acela, din a cărui greşélă s'a întâmplat întâlnirea, trebue sĕ bea un pahar de vin. Tempo devine tot mai vioiu, dansatorii alérgă tot mai repede, şi, lucru natural, dansatórea învinge.

In cealaltă parte a salei, alţĭ óspeţĭ şi alte dansatóre jócă *ken.* Şed cu părechea faţă 'n faţă, cântă, bat în palme, şi în diferite intervale întind singuratice degete, cu câte un strigăt uşor accentuat; aceste strigăte însĕ nu sunt, decât nisce sunete făr' de înţeles:

Choito — don don!
Otagaidane!
Choito — don don!
Oidemaschitane!
Choito — don don!
Schimaimashitane!

Pentru a juca cu o geisha jocul „ken“, se recere un cap deschis, ochĭ agerĭ şi multă desteritate, şi décă ea pierde câte-odată, o face acésta numai din curtoasiă.

Cu tótă intimitatea aparentă, la prânḑurile japoneze se observă un decor strict între óspeţĭ şi dansatóre. Orĭ cât vin sĕ fi beut vr'un óspe, el nicĭ-odată nu încércă sĕ-şĭ permită mai mult, decât se cuvine faţă de o fată, şi nicĭ-odată nu uită, că ea apare la banchet, ca şi o flóre gingaşe, care înveselesce ochiul, dér care nu e iertat sĕ fiă atinsă. Intimitatea, ce şi-o permit adeseorĭ turiştii europenĭ faţă cu dansatórele şi servitórele e tolerată din partea Japonesilor cu un zimbet, dér ei o despreţuesc şi o privesc ca o dovadă de necultură.

Petrecerea şi veselia duréză încă câtva timp; la mieḑul nopţii însĕ óspeţii dispar pe încetul unul după altul. Sgomotul se liniştesce, musica încétă şi, în fine, după ce cel din urmă óspe e petrecut de dansatóre între surîse şi salutărĭ vesele până la uşe, dispar şi ele în tăcere prin întunerecul nopţii.

V. S.

In urma acesteia poliția a asaltat tóte gările; mulțî călětorî au fost perchisiționațî, bănuițî fiind, că duc scrisorî și depeșî oprite pentru foile din străinătate.

Milan a primit mai multe scrisorî amenințătóre, subscrise de comitetul esecutiv al Karagheorghevicescilor, în carî e amenințat cu mórte, décă nu părăsesce Belgradul în timp de 24 ore.

Regele Alexandru a dat ordin telegrafic, ca *întréga armată sě fiă gata.*

In cercurile bine informate se dice, că Milan, în cel mai mare incognito, a călětorit în 4 Mai cu trenul expres la Viena, ca sě céră ajutorul Austro-Ungariei pentru delăturarea pericolului iminent.

Aceste sunt scirile mai próspete din regatul sêrbesc, ajuns de batjocură unui vagabund ca Milan.

SCIRILE DILEI.

— 24 Aprilie.

Din Lugoș se scrie, că I. P. Sa Metropolitul Victor *Milalyi* a presentat și publicat, în ședința dela 25 Aprilie a Consistorului episcopesc, decretul de numire de Archiepiscop și Metropolit al Archidiecesei de Alba-Iulia și Făgăraș, precum și bulele papale. Cu ocasiunea acésta a și resignat guvernarea diecesei Lugoșiului în grija capitulului catedral. După ședință Capitulul a ales cu unanimitate vicar capitular pe Reverendissimul domn canonic *Petru Pop.*

—o—

Cum înțelege guvernul unguresc constituția. Din isvor bine informat i-se comunică lui „*Hazánk*“ un cas, care ilustréză în mod fórte viu, cum înțelege guvernul din Pesta constituționalismul. Cu ocasia desbaterei budgetului a aflat de lipsă sě sporéscă cu unul numěrul consilierilor din ministeriul de interne. Dieta, cu cunoscuta-i superficialitate, a primit posiția din buget referitóre la acest nou post și a trimis spre numire în Viena actele referitóre la consilierul ministerial titular Iosif *Stcner.* Cancelaria cabinetului însě a retrimis actele, dând de scire guvernului, că fără cunoscința monarchului nicî chiar în Ungaria nu se pot crea posturî nouě și că nimenî nu póte fi numit prin escamotare.

—o—

Academia maghiară a edat anul trecut 59 opurî, cuprindênd 940 cóle de tipar. Averea Academiei era la finea anului trecut 2,515.616 fl.; față cu anul de mai înainte averea s'a sporit cu 133.136 fl.

—o—

„Nimicéscă-se statua lui Hentzi!“ Sub acest titlu a publicat fóia ungurésců „Olvasd“ un articul, pentru care procuratura i-a intentat proces de pressă pentru rěsvrětire în contra dualismului. A cerut tot-deodată confiscarea numerilor, în carî a apărut acel articul.

—o—

Cât jertfesc Ungurii pentru teatru. Din fundațiunea contelui Iosif Teleky și cont. Nádasd se dau în fiă-care an douě premii de câte o sută de galbenî pentru cea mai bună dramă și mai bună comedie. Din incidentul serbării milinare, direcțiunea teatrului național din Budapesta va publica douě premii de câte 1000 de coróne, și anume, pentru o piesă ocasională pentru mileniu și pentru o comedie de moravurî. Diarul „Fővárosi Lapok“ a pus la disposiție acelui teatru 1000 de coróne, ca premiu pentru cea mai bună dramă.

—o—

Cutremur de pămênt în Fiume. Din Fiume se telegrafiézá, că alaltăierî diminéță la 7 óre 15 m. s'a simțit în oraș un cutremur de pămênt, care a durat 8 secunde.

—o—

Mai bine în mormênt, decât între Maghiarî. O fată slovacă, în etate de 20 anî, cu numele Rosa Banits, a fost aplicată în serviciu la o familiă maghiară din Semptz, în comitatul Pojunului. Fata îndată ce s'a vědut în casă ungurésců, a început sě devină tristă, plângêndu-se continu, că ea, ca fată slovacă, nu póte sě se obicînuéscă cu Maghiarii. Odată a dispărut fără de veste din casa stăpânilor sěi și după câteva dile s'a găsit spêndurată. A preferit, sermana, sě móră, decât sě 'i se mai tóce la urechî „limba statului.“

Cercetare la scóla din Zizin.

Ni-se comunică din Zizin:

Sâmbătă, 4 Maiŭ, înainte de amédî am fost surprinșî de visita d-lui fișpan Mihail de *Maurer*, care însoțit de fisolgăbirěul *Henter*, de oficiantul *Seewaldt* și de doi gendarmî, a venit sě facă perchsiție, cu scop de a cerceta, décă scóla română confesională din loc a primit banî dela Liga din Bucurescî, ceea ce, se vede, s'a făcut pe basa vr'unei denunțărî rěutăciόse.

Numiții domnî, condușî de parochul din Zizin, d. *Toma Giurgiu*, care este tot-odată și învěțător, au cercetat mai întâiu în scólă, după aceea în casă la parochul, în timp ce gendarmii așteptau afară pe stradă. Parochului i-au cerut sě le arate socotelile bisericei, cu deosebire cele dela 1893. Aflând însě, că aceste socotelî se află la epitropul Dumitru *Dogariu*, s'au dus la locuința lui, dér au aflat acasă numai pe nevasta lui, care li-a spus, că nu scie, unde sunt hărtiile. In urma acésta s'a trimis o trăsură la Purcărenî după epitropul. După ce a fost adus acesta s'au cercetat în locuința lui tóte hârtiile, ce s'au aflat la dênsul.

De aicî d-l fișpan cu suita sa s'a dus la biserică, dér n'au întrat înăuntru, ci au cerut numai sě se scótă lada bisericei și au cercetat tóte hărtiile, ce se aflau în ladă. După aceea s'au dus érășî la casa parochului și au cerut sě le arate tóte hărtiile oficióse, și parochul li-a arătat archiva parochială și protocolul de exibite, ce se aflau la dênsul.

Resultatul tuturor cercetărilor acestora a fost, că *nu s'a putut afla nicî cel mai mic indiciu pentru justificarea denunțării făcute.* La întrebarea repețită, décă au primit vr'o sumă dela Liga din Bucurescî „despărțămêntul pentru femei“ (?), i s'a dat comisiei investigătóre rěspunsul, că nicî parochul, nicî epitropul, nicî alt-cineva *n'au primit nicî un ban* dela Liga din Bucurescî, séu dela vr'un despărțămênt al ei pentru susținerea scólei din Zizin, și că este fórte regretabil, că în urma unei denunțărî false s'a făcut acest demers.

In fine s'a luat despre resultatul cercetării un proces-verbal, în presența preotului și a epitropului, pe care însě aceștia au declarat, că nu 'l pot subscrie, deóre-ce este scris în limba maghiară, ce n'o înțeleg pe deplin.

Crisa ministerială

la Viena și Budapesta.

(Scirî telegrafice.)

Viena, 5 Mai. Audiența lui Banffy la Majestatea Sa a durat peste o jumětate óră. Precum se spune, Majestatea Sa, care a primit pe Banffy fórte grațios, a dis, că o aplanare a diferențelor iscate între Kálnoky și Banffy s'ar puté dobêndi pe calea bunei învoirî.

In urma acésta au sě urmeze tratărî pentru restabilirea unei astfel de aplanărî a conflictului, spre care scop s'a depus în mâna ministrului unguresc a latere br. Josika acest *officium boni viri.*

Viena, 6 Mai. Audiența ministrului-președinte Bánffy, al căreia resultat s'a așteptat c'o încordare atât de mare din tóte părțile, n'a adus încă, ce-i drept, o decisiune, dér merită a-se accentua, că de-o parte Bánffy n'a aflat de lipsă a-șî presenta demisiunea, de altă parte monarchul nu s'a aflat îndemnat de a primi demisiunea contelui Kalnoky, deórece stăruințele făcute din partea br. Josika pentru aplanarea conflictului iscat, se continuă cu mult zel. Se presupune, că pretensiunea lui Bánffy de-a i-se da satisfacțiune *a fost luată în considerația la locul competent.* Nu trebue sě se mai spună apriat, că apare eschis, ca Majestatea Sa sě fi vědut comunicatul (din „Pol. Corr.“) înainte de aparițiunea lui, orî sě fi făcut chiar corecturî în el. Iritațiunea lui Kalnoky vine mai cu sémă de acolo, că dênsul, pe lângă tóte sincerile sale stăruințe de a sprijini politica unguréscă și în esecutarea programului ei bisericesc politic, a fost aspru atacat în cercurile, ce stau aprópe de guvernul unguresc.

La primirea dela Curte Majestatea Sa a distins pe nunciul Agliardi prin aceea, că l'a agrăit.

Budapesta, 6 Mai. Starea crisei se póte acum schița, în mod autentic, precum urméză:

Banffy, în urma dorinței esprimate de Majestatea Sa, ca sě aplaneze diferențele cu Kalnoky, a negociat erî cu acesta prin mijlocirea lui Josika și se dice, că cu ocasia visitei ce a făcut'o lui Kalnoky erî séră la 7 óre, s'a înțeles cu el asupra modului soluțiunei. Acum consiliul de miniștri unguresc va lua o decisiune definitivă și Banffy va da deslușirile necesare cu ocasiunea rěspunsului sěu la interpelațiunea lui Apponyi.

Budapesta, 6 Mai. (Ședința camerei deputaților). Ședința se deschide la $11^3/_4$. Galeriile sunt pline de lume. După terminarea ordinei de di, rěspunse ministrul-președinte la interpelația lui Apponyi, declarând înainte de tóte, că guvernul în stadiul actual al afacerei póte sě rěspundă numai în genere. Banffy presentă notele schimbate între el și Kalnoky, dicênd, că a fost împuternicit din parte competentă la acésta, și cetesce ambele note, carî dovedesc, că în privința faptelor domnesce între el și Kalnoky deplină înțelegere.

Ceea ce privesce întrebarea, décă intervenția la Curiă s'a întêmplat deja, guvernul, care la nota lui Kalnoky dela 25 Aprilie a rěspuns deja la 27 Aprilie, a trebuit sě fiă la 1 Mai de părerea, că intervențiunea pusă în perspectivă la 25 Aprilie s'a făcut deja.

Banffy asigură camera, că el tot-déuna va apěra și drepturile constituționale ale ministrului-președinte și va păzi prestigiul acestei posițiunî. Guvernul susține punctul sěu de vedere luat la 1 Mai, că amestecul S.-lui scaun în afacerile interne ale Ungariei nu este permis. (Vii aplause în drépta). Marea majoritate ia la cunoscință rěspunsul lui Banffy.

Nota adresată de ministru-președinte către Kalnoky, rógă pe acesta a-șî espune părerea asupra atitudinei nunciului. Ministrul de esterne îi rěspunse printr'o notă cu data 25 Aprilie, în care declară, că purtarea nunciului e fără tact și că el e gata a satisface dorinței guvernului unguresc și a se plânge la S-tul scaun în privința acésta.

DIVERSE.

O sěrutare pe scenă. Din Madrid se scrie: „Incântătórea subretă Loreta Prado și actorul Don Pedro Hiquena, au fost trașî înaintea judecătorului, pentru-că s'au sěrutat pe scenă, deși în rol nu era prescrisă nicî o sěrutare. Judecătorul a achitat pe acusațî, după ce toțî martorii au declarat, că au vědut sěrutarea, dér nu li-a produs nicî o indignare morală, ci din contră li-a făcut o mare bucuriă. Judecătorul a mai adaus, că tinerii sě se sărute pe viitor numai după ce va cădé cortina. Loreta Prado promise, că va face așa și, ajungênd afară, dete o sěrutare sdravănă amicului sěu Pedro Hiquena.“

Farmecul adevěrat și farmecul fals. Cuvêntul farmec este des întrebuințat atât în poesiă, cât și în prosă, și prea puținî, póte, îșî dau sémă bine de înțelesul lui. Farmecul, ce o ființă femeiascá îl exercită, nu este numai efectul înfățișărei esterne a corpului, al gesturilor și toaletei. Farmec, în înțelesul propriu al cuvêntului, este numai acolo, unde spiritul este captivat și pus fără voia lui sub influență străină: este decî espresia morală, sufletéscă, a frumosului, care esercită o influență asupra sufletului nostru; este sufletul femeii, care se manifestă în ochii ei și în vorbele ei și acéstă influență este în imprejurărî așa de puternică, în cât ea învelesce defectele corporale. Farmecul fals póte fi esercitat tot așa de bine de o statue artistică de marmoră, ca și de o frumsețe fără suflet; acest farmec ne întunecă vederea și ne transpune într'o stare de adormire deșteptă. Numai cât tace fermecătórea, are putere efectivă, dér îndată ce deschide gura sě vorbéscă, farmecul se deștéptă din visul sěu, ca și cădut din cer.

Craniul Charlottei Corday. Diarul „Rappel“ din Paris a început cercetărî pentru a afla, unde este înmormêntată Charlotta Corday, dér nu a putut încă stabili nimic positiv. Din mai multe comunicărî primite de raportorul acestui diar, pare a reeși, că cadavrul celebrei eroine a revoluțiunei a fost desgropat pe la 1832—35 din cimiterul dela Madeleine și înmormêntat într'un loc necunoscut. După alții, un d. Sain-Albin ar fi reclamat și obținut un craniu femeesc găsit în cimiterul dela Madeleine, ca pe al Charlottei Corday. Georges Duruy, fiul decedatului scriitor istoric, Victor Duruy, care a stat în relațiunî intime cu d. Saint-Albin, declară printr'o scrisóre adresată diarului „Rappel“, că craniul Charlottei Corday s'a aflat în adevěr în posesiunea familiei Saint-Albin, care l'a dăruit prințului Roland Bonaparte împreună cu copia documentelor, carî dovedesc autenticitatea craniului.

Literatură.

A apărut nr. 11 al revistei literare-beletristice pentru familie **„Rândunica“** cu următorul sumar: Din munțî, de Margareta Moldovan; Icóne palide, de Elena din Ardél; Judele Zăbun, de I. E Prodan; Dramă populară, de Ilie Demetrescu; Păcală și cei trei negustorî, de Gr. Sima al lui Ion; La escursiune, de A. Ciato; Schițe și portrete, de Ilarie Chendi; Felurite.

„Rândunica“ apare în Sibiiu, de trei-orî pe lună și e redactată de d-l *Silvestru Moldovan.* Conținutul ei e variat, amusant și instructiv. Prețul abonamentului pe an 6 fl., pe $^1/_2$ an 3 fl., pe $^1/_4$ an 1 fl. 70 cr.

*

Lumea Ilustrată. Prin acésta onor. cetitorî sunt rugațî a cere, fiă la librărie, fiă la un colportor, sě li-se arate broșura I-a a revistei *Lumea Ilustrată* anul al III-lea, și în cas de a o găsi pe plac, sě binevoiéscă séu s'o cumpere cu numěrul, séu sě se aboneze. Prețul broșurei este un leu, un nr. 50 banî. După mărturisirile chiar ale publicului, *Lumea Ilustrată*, prin cuprinsul ei literar fórte bogat și variat și esecuția ei elegantă și extra-ordinar de luxósă, este o revistă cât se póte de interesantă, așa că chiar și persónele, carî nu cheltuesc nicî-odată banî pentru o carte, o fac totușî cu plăcere pentru *Lumea Ilustrată.* Tot-d'odată atragem atențiunea cetitorilor asupra pré interesantului roman *Ucigașa*, de Carl Emil Franzos, și rugăm a se cere la librării cum și la colportorî specialî un nr. de probă. In localitățile unde nu se află în deposit *Lumea Ilustrată*, amatorii sunt rugațî a ne înainta 1 leu în mărcî postale, și imediat vor primi un numěr de probă (1 broșură nr. 1 și nr. 2).

Administrațiunea revistei **Lumea Ilustrată**,
Bucurescî, Hotel de France.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Mai 1895.

Renta ung. de aur 4%	122.75
Renta de corône ung. 4% . . .	99.15
Impr. căil. fer. ung. în aur $4\frac{1}{2}\%$.	126.—
Impr. căil. fer. ung. în argint $4\frac{1}{2}\%$	103.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	125.25
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	98.70
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.25
Imprum. ung. cu premii	162.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	149.20
Renta de hârtie austr.	101.30
Renta de argint austr.	101.25
Renta de aur austr.	123.60
Losurĭ din 1860	158.25
Acții de ale Băncei austro ungară.	1087.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	457.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	396.40
Napoleondorĭ.	$9.67\frac{1}{2}$
Mărcĭ imperiale germane . . .	$59.77\frac{1}{2}$
London vista	122.25
Paris vista	48.47
Rente de corône austr. 4%. . .	101.30
Note italiene.	45.90

Cursul pieței Brașov.

Din 4 Mai 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.65	Vênd.	9.68
Argint român.	Cump.	9.60	Vênd.	9.65
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.66	Vênd.	—.—
Galbenĭ	Cump.	5.70	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	59.40	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		—.—	Vênd.	—.—

☞ Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ în Brașovŭ.

Sosirea trenurilorŭ în Brașovŭ:

I. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne: 8 óre diminéța.
Trenulŭ accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 10 óre 25 minute séra.
Tr. exp. Românŭ: 5 óre 07 m. diminéța.

2. Dela Bucurescĭ la Brașovŭ:

Trenulŭ accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 7 óre 1 minute séra.
Trenulŭ accel.: 10 óre 37 minute séra.
Tr. expr. Românŭ: 10 óre 19 m. séra.

3. Dela Zernescĭ la Brașovŭ.

Trenulŭ mixtŭ: 7 óre 36 min. diminéța.
Trenulŭ mixtŭ: 1 óră 44 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 0 óre 00 min. séra.

Dela Brașovŭ la Ch.-Oșorheiu.

Trenulŭ de persóne: 3 óre 10 după am.
Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 50 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 4 óre 50 min. dimin.

Plecarea trenurilorŭ din Braș.

I. Dela Brașovŭ la Pesta

Trenulŭ mixtŭ: 5 óre ? min. diminéța.
Trenulŭ accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenulŭ de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. expr. Român: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ accel.: 4 óre 59 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenulŭ accel.: 2 óre 19 min. după am.
Tr. expr. Românŭ: 5 óre 14 m. dimin.

3. Dela Brașovŭ la Zernescĭ:

Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 35 min. diminéța.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 0 óre 00 min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașovŭ.

Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 19 min. dimin.
Trenulŭ de persóne: 1 óră 51 m. d. am.
Trenulŭ mixtŭ: 7 óre 20 min. séra.

Birourile: Tèrgulŭ botelorŭ nr. 22, etagiulŭ I.

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TANSILVANIEI“

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe șése lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ.	10 fr.
Pe șése lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ.	2 fl. —
Pe șése lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ.	8 francĭ.
Pe șése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.